

Ο Παπισμός (αίρεση των αιρέσεων)

Η πτώση του πάπα

Ο κορυφαίος Ορθόδοξος θεολόγος, ο μακαριστός Καθηγητής της Δογματικής, Αρχιμανδρίτης π. Ιουστίνος Πόποβης έγραψε πολύ χαρακτηριστικά:

«Στην Ιστορία του ανθρώπινου γένους υπάρχουν τρεις κυρίως πτώσεις: **του Αδάμ, του Ιούδα, του Πάπα.** Η ουσία της πτώσης στην αμαρτία είναι πάντοτε η ίδια: το να θέλει κανένας να γίνει... Θεός δια του εαυτού του. Άλλα έτοι ο άνθρωπος ασυναίσθητα εξισώνεται με το διάβολο. Γιατί και αυτός θέλει να γίνει θεός δια του εαυτού του, να αντικαταστήσει το Θεό με τον εαυτό του.

Και στην υψηλοφρούσυντ του αυτή, με μιας, έγινε διάβολος, τελείως χωρισμένος απ' το Θεό και ολοκληρωτικά εναντίον του Θεού...

Η πτώση του Πάπα έγκειται (ακριβώς) στο να θέλει να αντικαταστήσει **τον Θεάνθρωπο με τον άνθρωπο!**...

Όμως, κατά την αληθινή Εκκλησία του Χριστού, η οποία από την εμφανίσεως του Θεανθρώπου Χριστού υπάρχει στον επίγειο κόσμο μας ως θεανθρώπινο σώμα, το δόγμα περί αλάθητου του Πάπα είναι όχι μόνο αίρεση, **αλλά παναίρεση.** Δεν είναι υπερβολή αυτός ο χαρακτηρισμός!

Διότι καμιά αίρεση δεν εναντιώ-

θηκε τόσο ριζοσπασικά και τόσο ολοκληρωτικά εναντίον του Θεανθρώπου Χριστού και της Εκκλησίας Του, όσο ο παπισμός με το δόγμα **«περί αλαθήτου του Πάπα-ανθρώπου».** Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το δόγμα αυτό είναι αίρεση των αιρέσεων. Είναι μία, άνευ προηγουμένου, ανταρσία εναντίον του Θεανθρώπου Χριστού. Το δόγμα αυτό είναι η πλέον φρικτή εξορία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού από τη γη νέα προδοσία του Χριστού και νέα σταύρωση του Κυρίου, μόνο όχι επάνω σε «δίδυμο ξύλου» (Ιησούς του Ναυπή, π' 29) αλλ' επάνω στο **«χρυσό σταυρό του παπικού ουμανισμού»** και του παπικού... Ιμπεριαλισμού.

Η φοβερή αυτή έκπτωση του Πάπα Ρώμης είχεν ως συνέπεια πλήρη αλλοίωση των θεομάρτυρων και της ουσίας του δυτικού χριστιανισμού. Τα πάντα σ' αυτὸν έχουν ως κέντρο, όχι τον Θεάνθρωπο, αλλά τον άνθρωπο, τον Πάπα, ο οποίος έγινε αντί του Χριστού, «τα πάντα εν πάσι» έγινε δηλαδή **«Αντί-Χριστός»!**

Από θεανθρώπινο-Χριστοκεντρικό οργανισμός έγινε ο παπισμός ανθρωποκεντρικός.

Η Βασιλεία του Χριστού, η οποία κατά την κατηγορηματική διακήρυξη του ίδιου του Κυρίου, «δεν είναι εκ του κόσμου τούτου», μεταβλήθη-

κε σε βασιλεία του κόσμου τούτου. Από τότε και στο εξής ο Πάπας καταλήφθηκε από ακατάσχετο πάθος κυριαρχίας και επιβολής επάνω στα επίγεια, στα επουράνια και στα καταχθόνια τα οποία συμβολίζονται στην **τριώροφη Παπική Τιάρα.**

Άριστο αποτέλεσμα μιας τέτοιας εξέλιξης ήταν η διαμόρφωση και διοργάνωση της ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας στη Δύση κατά το υπόδειγμα του Κράτους ένα κράτος που ονομάστηκε (ίσως από κάποιο λόφο της Ρώμης).

Βατικανό

Πράγματι ο νόθος αυτός εκκλησιαστικοπολιτικός οργανισμός της Παπικής αυτοκρατορίας είναι ένα κράτος υπεράνω όλων των άλλων, στο οποίο οι κληρικοί είναι οι **κυβερνώντες**, οι δε λαϊκοί είναι οι κυβερνώμενοι.

Το μέγεθος του σκανδαλισμού, της αγανάκτησης και της οξύτητας, την οποία για αιώνες είχε ο αγώνας εναντίον της Παπικής παναρέσεως στη Δύση, ανάγκασε πολλούς να αποκαλούν την παπική «Εκκλησία» ως το **«μέγα Θηρίο της Αποκαλύψεως»** και τον Πάπα να τον χαρακτηρίζουν ως τον **«Πρώτον Αντίχριστον».**

Αλλά η αγανάκτηση εναντίον της προδοσίας του Πάπα δεν περιορί-

θηκε μόνο στη Δύση, αλλά επεκτάθηκε σ' όλη τη Χριστιανοσύνη. Αυτός ο εθναπόστολος των Ελλήνων και εθνομάρτυρας Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός δεν δίστασε να χαρακτηρίζει τον Πάπα **Αντίχριστο.** Ο δε άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης τον ονομάζει **«Δίκερω Γίγαντα της Ρώμης»!**

Τύραννος των λαών

Η διαστροφή της Αλήθειας του Ευαγγελίου, η χρήση βίας και καταναγκασμού, και η συνεργασία μαζί με εκείνους που απομονώσαν το μόχθο των λαών αποικιοκρατών και ιμπεριαλιστών, έκαναν το χριστιανισμό που κήρυξαν προς τους ιθαγενείς, απεχθή και απαίσιο, ώστε οι ιθαγενείς να προτιμούν την Κόλαση παρά τον παράδεισο του παπικού κηρύγματος.

Πρέπει δε να τονιστεί εδώ πως η ασυγκράτητη επιδίωξη υπό του Πάπα της κοσμοκρατορίας και της κυριαρχίας σ' όλο τον κόσμο στράφηκε με ιδιαίτερη ορμή και κατά της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Γ' αυτήν άμως τη στροφή και τις επεκτατικές βλέψεις του Πάπα, θα κάνουμε κάποιες αναφορές στη συνέχεια....

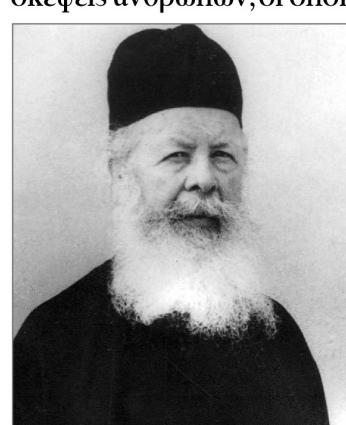
(Από περιοδικό "ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ" Ιούλιος-Αύγουστος 2007 – ΤΡΙΚΑΛΑ – Τηλεφ. 24310-26358)

Ο Δημητριάδος Ηλίας

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Δημητριάδος Ηλίας του Μάρτιου 1972, προσεκάλεσε στο Βόλο τον καθηγητή του Πανεπ. Αθηνών Κων/νο Μουρατίδη, δια να διαφωτίσει, με ειδική διάλεξη, το ορθόδοξο πλήρωμα επί της μεγάλης απειλής του Οικουμενισμού. Προσφωνών τον Κων. Μουρατίδη ο Μητροπολίτης Δημητριάδος είπε:

«...Ευχαριστούμεν θερμός τον καθηγητήν κ. Μουρατίδην, ο οποίος ήλθεν εις την πόλην μας, δια να μας φέρει το μήνυμα και το σάλπιγμα του αντιούκουμενισμού και της αποστολής της Ορθοδοξίας. Δυστυχώς έχω

δεκθή αλλεπαλλήλους επισκέψεις ανθρώπων, οι οποί-



οι μορφώνουν γνώμην από τας εφημερίδας δια το τόσον σοβαρόν και φλέγον θέμα. Οι δημοσιογράφοι, αποχώρησαν, αναδημοσιεύουν αβασανίστως ειδήσεις γύρω από το θέμα αυτό της Οικουμενι-

κής Κινήσεως και του λεγομένου διαλόγου της αγάπης και έτσι διαβιβρώσκεται το ορθόδοξον φρόνημα και εξασθενεί η ορθόδοξης αντίστασης.

Είναι σοβαρώτατον το θέμα της Οικουμενικής Κινήσεως και ο κ. Καθηγητής μας επέστησε την προσοχήν, ότι ο λαός, ο λαός του Κυρίου, θα εξεγερθή και πρέπει να εξεγερθή προκειμένου να διαφυλαχθή αλώβητος και ακεραία η Ορθόδοξης Πίστης, την οποίαν οι προπάτορές μας την παρέδωσαν εις πηάς με ποταμούς αιμάτων διότι, όταν εκείνοι έθυσίαζαν την ζωήν των, δια να μας δώσουν ανόθευτον ορθό-

δοξον πίστιν και να την κατέχωμεν ημείς σήμερον, αντιλαμβάνεσθε πόσον τρομερά είναι η ευθύνη πρών των σημειρινών ορθοδόξων χριστιανών. Παρακαλώ θερμώς μη δίδετε πίστιν ποτέ εις δόσα αι εφημερίδες ανευθύνως δημοσιεύουν και μεταδίδουν». Εν συνεχείᾳ, ο Μητροπολίτης Βόλου Ηλίας ειπώνει, ότι **«π ορθόδοξος πίστις» διαβιβρώσκεται «από μερικούς κληρικούς και επισκόπους, οι οποίοι περιοδεύουν την Ευρώπην και παρίστανται εις διάφορα συνέδρια».**

(Από το βιβλίο "Η ΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ FILIOQUE" – Συπρίδωνος Σπ. Μπλάλη, Αρχιμ/του, τομ. Α', Εκδόσεις ΟΡΘΟΔ. ΤΥΠΟΥ, ΑΘΗΝΑΙ 1972) **(Σημ. "ΑΓΩΝΑ".** Την ίδια

εποχή ο καθηγητής Κων. Μουρατίδης έδωσε ειδική διάλεξη, περί του κινδύνου του Οικουμενισμού, και στην πόλη μας τη Λάρισα προσκεκλημένος υπό του Μητροπολίτη Λαρίσης κυρού Θεολόγου.

Αυτοί ήσαν, αγαπητοί αδελφοί, οι Ιεράρχες της εποχής εκείνης (πριν 35 χρόνια), διαισθανόμενοι τον κίνδυνο που διέτρεχε η Ορθοδοξία εκ μέρους της παναρέσεως του Οικουμενισμού.

Δεν ακούμε παρόμοιες φωνές από σημερινούς Ιεράρχες, πλην ελαχίστων, για τα ανοίγματα προς τον Παπισμόν Πατριαρχών και Αρχιεπισκόπων!!.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Όλοι οι Αγωνιζόμενοι Χριστιανοί της Λάρισας και Επαρχίας να σήμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμου αγώνα μας για μια Εκκλησία αγία και άμωμη:

1. Την Πρωτοχρονία (Τρίτη 1-1-2008 στις 10 με 10.15 το πρωί (μετά τη Θ. Λειτουργία) στον Ιερό Ναό του Αγίου Ακιλλίου (πλατ. Μπτέρας) κατά την επίσημη δοξολογία για το Νέο Έτος

2. Τη μέρα των Θεοφανείων (Κυριακή 6-1-2008) κοντά στη γέφυρα του Πηνειού και προς την πλευρά του περιπέτερου, κατά την τελετή ρίψης του Τιμίου Σταυρού.

Στόχος μας, όπως πάντα, να στείλουμε μήνυμα στις εκκλησιαστικές και πολιτικές αρχές ότι η σιωπηλή παρουσία μας σημαίνει διαμαρτυρία τόσο για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, όσο και για την αδιαφορία και απά